

RETTEEN I LYNGBY DOM

afsagt den 21. november 2022

Sag BS-22335/2021-LYN

██████████
(advokat *Helle Anker Haxgart, beskikket)

mod

████████████████████

og

████████████████████
(advokat Eddie Omar Rosenberg Khawaja, for begge)

Denne afgørelse er truffet af dommer Ulrik Finn Jørgensen, dommer Seerup og dommerfuldmægtig Kristine Stavnsbo.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, som er anlagt den 10. juni 2021, angår en tvist om, hvorvidt de sagsøgte af deres far og sagsøgerens tidligere ægtefælle har modtaget en gave, der skal tilbagegives efter ægtefællelovens § 10, herunder om den 1-årige søgsmålsfrist er overholdt.

Sagsøgeren, ██████████ har nedlagt følgende påstande:

Principal

De sagsøgte dømmes til uden udgift for sagsøger at tilbageskøde lejlighed nr. 51 af matr.nr. ██████████, beliggende ██████████, til deres far ██████████

Subsidiært

De sagsøgte dømmes til in solidum at betale til deres far [REDACTED] 2.340.000 kr., subsidiært et mindre beløb fastsat af retten, med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

De sagsøgte, [REDACTED] og [REDACTED] har over for den principale påstand nedlagt påstand om frifindelse og over for den subsidiære påstand nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb fastsat af retten.

[REDACTED] har fri proces.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

[REDACTED] blev i 2015 gift med [REDACTED] som har særbørnene [REDACTED] og [REDACTED] flyttede efterfølgende sammen med [REDACTED] i Danmark. Der er i sagen fremlagt et af ægtefællerne underskrevet dokument med titlen "PRENUPTIAL AGREEMENT" dateret den 31. maj 2015.

[REDACTED] flyttede den 6. marts 2019 på krisecenter og indgav den 3. april 2019 ansøgning om skilsmisse.

[REDACTED] ejede lejligheden beliggende [REDACTED] 347A, st.th., 2820 Gentofte indtil han overdrog den til [REDACTED] og [REDACTED] ved købsaftale dateret den 3. april 2019 med overtagelsesdag den 10. april 2019. Købesummen på 1.150.000 kr. skulle berigtiges ved kontant deponering af 650.000 kr. på særskilt deponeringskonto, medens restkøbesummen på 500.000 kr. skulle betales i henhold til nærmere aftalte vilkår. Overdragelsen blev tinglyst den 4. april 2019.

Af forskuds- og årsopgørelsesoplysninger for [REDACTED] i 2019 fremgår under konterede formueoplysninger, at han havde et indestående på 50.241 kr. og en gæld opgjort til 83.277 kr. Af de fremlagte kontoudtog fra [REDACTED]s konto i Nordea fremgår, at han den 2. april 2019 fik overført hhv. 190.000 kr. og 470.000 kr. med teksten "[REDACTED]" og at han den 4. april 2019 fik udbetalt 172.800 kr. efter at have hævet sin pensionsopsparring.

Ved dom afsagt af Retten i Lyngby den 23. december 2019 blev [REDACTED] idømt 3 år og 6 måneders fængsel for bl.a. voldtægt og vold begået mod

██████████ Dommen blev stadfæstet ved Østre Landsrets dom af 19. august 2020.

Den 16. juni 2020 indsendte ██████████ "Anmodning til skifteretten om hjælp til deling af fællesbo". Der er i den efterfølgende indsendte oversigt over aktiver og passiver angivet et indestående på ██████████ egen konto og derudover spørgsmålstegn ved ██████████ aktiver og passiver. Afslutningsvist er der henvist til et vedlagt dokument.

Af brev af 29. juli 2020 fra ██████████ til Skifteretten i Lyngby fremgår bl.a.:

"Jeg ... har siden den 6.3.2019 sammen med min datter ... haft ophold på krisecenter pga. vold fra min x-mand.

[jeg] ansøgte om skilsmisse den 3.4.2019. Dagen efter, den 4.4.2019 overdrog min x-mand sin lejlighed, ██████████. ... til sine to ældre sønner.

...

Men hensyn til indbo, så har jeg kun fået det tøj jeg og min datter stod i med os, da vi med politiets hjælp kom fra adressen på ██████████ til krisecenteret.

...

Jeg er ikke bekendt md, at jeg har underskrevet ægtepagt, mend er er dokumenter, som min x-mand har fået mig til at underskrive, uden jeg har forstået, hvad dokumentet har handlet om.

Jeg er ikke tryk ved at skulle mødes med min x-mand i skifteretten, og jeg ved ikke om det er muligt at gennemføre en sådan sag uden at vi mødes der.

...

Jeg har via en marokkanske tolk fået hjælp til at skrive dette."

██████████ har i sin opgørelse over aktiver og passiver angivet lejligheden på ██████████ til en værdi af 1.150.000 kr. og et bankindestående samt passiver for i alt 758.378,72 kr.

Efter vejledningsmøde i skifteretten den 8. marts 2021 blev sagen overdraget til bobehandler, advokat Birgitte Arnfred, som afholdt første bomøde den 13. april 2021. Her deltog bl.a. ██████████ advokat Bettina Boysen, en tolk, ██████████ advokat Martin Simonsen ved advokatfuldmægtig Mia Cook samt advokat Birgitte Arnfred. Af referatet fra bomødet fremgår vedrørende lejligheden på ██████████ bl.a.:

"Værdiansættelse:

Bobehandler oplyste, at hun af købsaftalen kunne konstatere, at [REDACTED] [REDACTED] havde solgt sin ejendom til kr. 1.150.000,00 på ophørsdagen den 3. april 2019, og at overdragelsen var blevet tinglyst dagen efter den 4. april 2019.

Endvidere oplyste bobehandler, at advokat Bettina Boysen havde taget forbehold vedrørende salgsprisen, idet hun via hjemmesider havde kunnet konstatere, at værdien var ca. kr. 2.200.000,000. Yderligere oplyste bobehandler, at Martin Simonsen havde oplyst, at det var hans opfattelse, at der var tale om en reel salgspris.

Bobehandler oplyste, at hun havde hentet tingsbogsattester for de øvrige lejligheder i samme ejendom, og at hun på den baggrund kunne konstatere, at kvadratmeterprisen ved salget af lejligheden var væsentligt under de øvrige lejligheds kvadratmeterpriser. Bobehandler forespurgte herefter parterne til deres stillingtagen.

Advokat Bettina Boysen oplyste, at det var hendes opfattelse, at salgsprisen var for lav. Endvidere anførte hun, at der skulle foretages en vurdering af lejligheden pr. ophørsdagen.

Bobehandler forespurgte tillige advokat Bettina Boysen, hvorvidt det var korrekt forstået, at hun tillige tog forbehold for at gøre omstødelse gældende. Advokat Bettina Boysen oplyste, at såfremt [REDACTED] ikke havde midler til at afholde [REDACTED] tilgodehavende i forbindelse med ægtefælleskiftet, ville hun kræve salget omstødt. I den forbindelse oplyste advokat Bettina Boysen, at hun på grund af tidshorizonten, herunder fristen for omstødelse, da [REDACTED] havde været bekendt med salget siden salgsdagen, kunne være nødsaget til at anlægge en sag vedrørende omstødelse, inden der reelt var en afklaring af forholdet.

Bobehandler oplyste, at hun var enig i denne fremgangsmåde, og såfremt der ikke kunne opnås enighed herom, ville hun anmode om Skifterettens stillingtagen.

Advokatfuldmægtig Mia Cook oplyste, at hun også havde undersøgt tingsbogsattesterne, hvorfor hun var indstillet på, at lejligheden skulle vurderes af en sagkyndig."

Det fremgår videre af referatet, at restgælden i lejligheden udgjorde 628.132,19 kr., som bobehandler, advokat Birgitte Arnfred, udbad sig yderligere dokumentation af. Herefter fremgår bl.a.:

”Advokatfuldmægtig Mia Cook oplyste, at [REDACTED] søn, som var behjælpelig med at fremskaffe de nødvendige dokumenter, havde haft problemer med at fremskaffe en korrekt opgørelse. Bobehandler oplyste, at det burde være muligt for advokat Martin Simonsen at fremskaffe de nødvendige dokumenter, såfremt han fik en fuldmagt fra sin klient. Advokatfuldmægtig Mia Cook oplyste, at hun ville se på det og vende tilbage.”

Vedrørende restkøbesummen fremgår følgende af referatet:

”Bobehandler forespurgte, hvorledes der var forholdt med restkøbesummen på kr. 500.000,00, jf. købsaftalen.

Advokatfuldmægtig Mia Cook oplyste, at det var aftalt, at der skulle oprettes et gældsbeholdning, der løbende blev nedskrevet med det årligt maksimale gældsbeløb. Bobehandler oplyste, at [REDACTED] straks skulle ophøre med at give gaver, idet det ikke var muligt, såfremt han manglede midler til at betale det beløb, som [REDACTED] vil have til gode ved sagens afslutning, og i øvrigt såfremt han manglede midler eller var insolvent.

Endvidere forespurgte bobehandler, hvorvidt der var oprettet et gældsbeholdning, idet hun gerne ville modtage en kopi. Advokatfuldmægtig Mia Cook oplyste, at der hende bekendt ikke var udfærdiget et konkret gældsbeholdning, idet der alene var tale om et tilgodehavende.”

Bomødereferatet blev med cirkulæreskrivelse nr. 4 udsendt den 27. april 2021.

Ved mail af 4. maj 2021 fremkom [REDACTED] advokat med bl.a. følgende bemærkninger til referatet:

”På s. 3. 3. afsnit er det refereret, at jeg på mødet sagde, at [REDACTED] har været bekendt med salget siden salgssagen. Det er ikke korrekt. Hun blev bekendt med, at lejligheden var overdraget til sønnerne i forbindelse med, at hun indgav sagen til skifteretten, idet hun i forbindelse med indgivelsen af sagen til skifteretten fik hjælp af Danner-huset til at tjekke tingbogen. Det var også dette jeg sagde på mødet, idet de således snart kan være nødvendigt at indlede omstødsessagen af hensyn til 1 årsfristen i ægtefælleslovens § 10, stk. 2.”

I overensstemmelse hermed udsendte bobehandler, advokat Birgitte Arnfred, tillæg til referat af bomødet den 13. april 2021. Der kom ikke indsigelser over for tillægget.

Under sagens forberedelse har ejendomsmægler og valuar, MDE, Jesper Uldall Schultz været udmeldt som sagkyndig vurderingsmand og ved skrivelse af 6.

Hun ved ikke, om hun og [REDACTED] betalte husleje til [REDACTED] sønner. De havde en bil dengang. Hun vidste ikke, at bilen var ejet af Shoaib. Hun ved heller ikke, om Shoaib har andre huse eller lejligheder. Hun talte med Shoaib, der fortalte, at lejligheden tilhørte faren.

De kommunikerede i 2019 sammen på engelsk, som hun kunne tale lidt. Hun talte ikke engelsk, før hun kom til Danmark. Hun gik også efterfølgende på dansk sprogskole. Hun arbejdede i Netto ca. 4 måneder inden hun blev skilt. Hun fik udbetalt løn til sin egen konto. Frem til 2019 talte hun ikke med [REDACTED] sønner om arv. Hun havde heller ikke talt med andre, herunder veninder, om arv og formueforhold. Hun var ikke bekendt med sine rettigheder og det med, at man skal dele alt det, som man ejer i fællesskab i forbindelse med skilsmisse.

Den 6. marts 2019 fraflyttede hun [REDACTED] pga. vold, og den 3. april 2019 søgte hun om skilsmisse. Hun boede på samme krisecenter fra 2019-2020, samlet ca. 1,5 år. [REDACTED] var en på krisecenteret, som hun talte med. Hun husker ikke præcist, hvornår hun mødte [REDACTED] første gang, men det var allerede, da hun flyttede ind på krisecenteret i marts 2019. [REDACTED] var der altid, og de var i løbende kontakt. Hendes kontaktperson hed [REDACTED] [REDACTED] var ikke med under straffesagen. [REDACTED] var med i både byret og landsret. Det var hende, der bad [REDACTED] om hjælp til at undersøge sine rettigheder til lejligheden. Som ægtefælle havde hun ret til at vide, hvilke muligheder og krav hun havde.

I starten havde hun mange problemer med familien. Der var retssager omkring barnet. Efterfølgende koncentrerede hun sig om lejligheden. Hun husker ikke, om det var i 2019 eller 2020.

Til hendes brev af 29. juli 2020 til Skifteretten i Lyngby har hun forklaret, at hun fik oplysningen om salget af lejligheden fra en på krisecenteret, som var inde på en hjemmeside, hvorfra oplysningen kom. En tolk og hendes kontaktperson [REDACTED] hjalp hende med brevet. De skrev brevet, fordi de havde fundet ud af, at lejligheden var blevet solgt. Hun husker ikke præcis, hvornår hun fik oplysningen, men det var i forbindelse med brevet til Skifteretten, og hun blev overrasket over det. Det var på det tidspunkt, at hun fik hjælp. Det var nyt for hende på tidspunktet for brevet til skifteretten, at lejligheden var solgt til sønnerne. De havde aldrig nævnt noget om salget af lejligheden.

Til hendes forklaring i Østre Landsret, hvoraf fremgår:

”Da hun ankom til Danmark den 28. august 2015, tog hun til [REDACTED] søns lejlighed”

har hun forklaret, at hun havde formuleret det sådan, fordi [REDACTED] søn boede i lejligheden. Hun kunne ikke selv tilgå tinglysningssystemet. Hun fik byretsdommen gennemgået af sin tolk. I retten blev der tolket og tolken har efterfølgende gennemlæst dommen og forklaret hende om resultatet.

Hun husker, at hun deltog i bomødet den 13. april 2021. Hun husker ikke, hvad de drøftede omkring lejligheden. Det var ret forvirrende, da der foregik mange ting på det tidspunkt. [REDACTED] boede i den lejlighed, som de talte om. Det vedrørte først og fremmest hendes rettigheder. De talte om, hvorvidt [REDACTED] overdragelse af lejligheden til hans sønner skulle omstødes. Hun havde talt med sin advokat om det forud for mødet. De havde drøftet, at lejligheden skulle tilbage til [REDACTED]. Hun havde fortalt sin advokat om, hvornår hun fik kendskab til salget af lejligheden. Hun havde sagt, at der var en på krisecenteret, som fandt ud af det, og hjalp hende med at få viden om overdragelsen.

[REDACTED] har forklaret bl.a., at han boede med sin far, [REDACTED] i et hus i Gentofte, som han ejede sammen med sin bror. Han drøftede ægteskabet med sin far og fik at vide, at faren havde mødt [REDACTED] i Marokko. Faren tog alene til Marokko. [REDACTED] ville komme med til Danmark, så snart hun kunne. Det var fint, at de alle tre boede i huset, da han rejste meget, ca. 120 dage om året dengang. Lejligheden på [REDACTED] var ikke i spil. Der havde hans bror, [REDACTED], boet i over 20 år. Hans far havde købt lejligheden, før han blev født tilbage i 1970'erne eller 1980'erne. Han spurgte sin far, om han havde lavet en ægtepagt, som noget af det første efter, at han var blevet gift.

Deres økonomi var meget laissez faire. Han bidrog på forskellige måder. Han havde ikke indblik i sin fars økonomiske forhold, herunder i hans pensioner. Han vidste, at hans far var på pension og tidligere havde været på førtidspension. Det var mest husholdningsudgifterne, der blev delt imellem dem.

Det havde været i spil længe, at han og Shoaib skulle købe lejligheden af deres far. Han og hans bror havde investeret i nogle aktier, som de ventede på ville stige. De skulle overtage lejligheden, som en investering. Det var meget lang tid siden – måske, da Shoaib flyttede tilbage til Danmark - at de først talte om at købe lejligheden. Der var ikke for ham nogen sammenhæng imellem deres køb af lejligheden i april 2019, og at [REDACTED] havde forladt hjemmet. Han vidste, at [REDACTED] var på krisecenter på det tidspunkt. Han tænkte, at der var en ægtepagt, og at der således ikke var nogen økonomisk risiko ved det.

Til sin forklaring i Østre Landsret har han forklaret, at han ikke vidste, at det gik dårligt mellem hans far og [REDACTED] da de købte lejligheden. Værdien af lejligheden blev sat til den offentlige vurdering, som de fik en advokat til at ansætte. De fik at vide, at man kunne sælge til 12-13 % under prisen, men de

valgte 10 eller 11 %. Det håndterede advokaten også. Han ved ikke, hvorfor faren solgte dem lejligheden til den offentlige vurdering. De fik lejligheden vurderet. De vidste ikke, at lejligheden var vurderet til over 2 mio. kr. De kendte området meget godt, og ingen ville sælge til den pris. Han husker ikke, at der skulle laves et gældsbrief på 500.000 kr., som en del af købesummen. Der blev ikke lavet et gældsbrief. Hans far skyldte ham nogle penge, og derudover fik de noget i gave.

De solgte deres aktier med ca. 700.000 kr. i overskud, som de overførte via deres bankrådgiver fra [redacted] konto til deres far. Det er det eneste, som han ved. Han hedder også [redacted] ud over [redacted] hvilket også gælder hans bror. Han ved ikke, om hans far og [redacted] havde talt om lejligheden, og han har heller ikke selv talt med hende om den. [redacted] har spurgt ham, hvad faren ejede, og om han havde en formue. Det var ikke fordi, at han ikke ville fortælle [redacted] om det. Han vidste bare ikke, om hans far havde en stor opsparing. [redacted] undersøgte farens økonomi. Under retssagen fandt han ud af, at hun havde taget billeder af farens papirer og sendt til en veninde. Det vidste han ikke dengang de boede sammen. Hans bror boede fortsat i lejligheden.

Til referatet fra bomødet den 13. april 2021, hvori [redacted] søn blev omtalt, bekræftede han, at han var den søn, der blev refereret til. Da advokatfuldmægtig Mia Cook ringede og bad dem om oplysninger, sendte han det, hun bad om. Han husker ikke, hvad det var, han sendte.

[redacted] har forklaret bl.a., at han har boet i lejligheden siden 2010, men samlet set i over 20 år. Han har ingen indtægt i øjeblikket og er derfor på offentlig forsørgelse. Han har tidligere haft job inden for økonomi og finans. Hans far bor sammen med hans bror, [redacted], i et hus, som han ejer halvdelen af. Hans far ejede den lejlighed, som vidnet bor i. Det udgjorde en breakeven, hvorfor ingen af dem betalte husleje til hinanden. Da faren skulle giftes, sagde han til sin far, at han skulle lave en ægtepagt. Han fik senere at vide, at ægtepagten ikke var gyldig. De havde ikke regnet med, at der skulle ske en bodeling. Det var meningen, at han og hans bror skulle overtage lejligheden, men detastede ikke, så derfor havde de udskudt det. Han boede jo i lejligheden, og [redacted] boede i huset. Han vidste, at [redacted] var forsvundet, men han vidste ikke, at hun var på krisecenter. Det var først nogle uger senere, at han fandt ud af det. Han vidste ikke, at det gik dårligt mellem hans far og [redacted] men han vidste, at [redacted] og [redacted] havde et vanskeligt forhold.

De valgte at købe lejligheden den 3. april 2019, da de havde solgt nogle aktier med afkast. Afkastet blev overført fra hans konto til farens, som betaling for lejligheden. Han husker ikke, om han tidligere har solgt aktier, men han har tjent penge på aktier. De tog til en advokat, som fortalte om den offentlige

vurdering, som de købte lejligheden til. Han huskede, at en nabo lejlighed var til salg, men de havde ikke fået en vurdering af en ejendomsmægler. Han har ikke indblik i farens økonomi. Han har altid boet alene. Han undrede sig ikke over salget til den offentlige vurdering.

■■■■■■ har forklaret bl.a., at han blev gift med ■■■■■■ i Marokko. Han havde mødt hende på nettet, og de snakkede engelsk sammen. Hendes forældre kunne ikke tale engelsk. Han kommunikerede med dem via ■■■■■■ og en mand fra Marokko, som han kendte fra Danmark. ■■■■■■ gik i skole i Marokko, hvor hun havde lært engelsk. Han lavede en ægtepagt og sagde til ■■■■■■ at han ville have hende til at underskrive et papir på, at de ejede hvert sit. Han vidste ikke, at ægtepagten ikke var gyldig. Det blev han først bekendt med, da de var i retten i forbindelse med bodelingen. Han havde fortalt sine sønner, at han havde lavet en ægtepagt. Han rejste til Pakistan med ■■■■■■ og deres datter for at møde hans familie. ■■■■■■ købte guld og forskellige andre ting. Da de var tilbage i Danmark, sagde han, at han ville betale pengene tilbage til familien. ■■■■■■ fik lommepenge, og hun havde ingen indtægt. Han sad meget stramt i det, da han fik omkring 8.000 kr. i pension. Han manglede penge. Derfor solgte han lejligheden til sine sønner i april 2019. Han talte med ■■■■■■ om det efter deres tur til Pakistan omkring medio/ultimo 2018. Han ved ikke, hvorfor ■■■■■■ forlod hjemmet pludseligt. I børnehaven kunne han ikke hente sit barn. Han kontaktede politiet og vidste i meget lang tid ikke, hvor ■■■■■■ var, men han fik at vide, at hun og barnet havde det godt. Det var nok tre uger senere.

Sønnerne betalte ham for lejligheden, efter at de havde solgt nogle papirer. De penge, som sønnerne betalte, har han givet til banken. Han havde også en kassekredit, som var helt udnyttet. Hans gæld blev således slettet. Han ville gerne give gaver til sine sønner og sin datter. Han har givet dem de beløb, som man kunne give skattefrit. Han ved ikke, om sønnerne skylder ham penge for lejligheden. Han har siddet i fængsel i 3 år. Det var billigere at bo på ■■■■■■ og det var sværere at sælge. Sønnerne har altid talt om, at de gerne ville købe lejligheden. Han kunne ikke sælge hurtigere. Nogle af lejlighederne i området lå til salg i to år. Det var ikke rigtigt, at lejligheden var det dobbelte værd.

Der står "■■■■■ ■■■■■■" på posteringerne i kontoudtogene, fordi hans sønner har adgang til hans konto. På den måde kunne de betale regninger mv. Han ved ikke, hvorfor sønnerne overførte 650.000 kr. til ham den 2. april 2019. De havde solgt nogle dokumenter.

■■■■■■ har forklaret bl.a., at hun er uddannet socialpædagog. Hun kender ■■■■■■ fra Dannerhuset, hvor hun var frivillig i åben rådgivning. ■■■■■■ havde på ingen måde indsigt i sine eller ægtefællens økonomiske forhold og kendte på ingen måde til sine rettigheder, da hun kom

til Dannerhuset, men begyndte at forstå mere herom efter et års tid. Det var [REDACTED] socialrådgiver [REDACTED] der hjalp [REDACTED] med at skrive til Skifteretten i Lyngby i sommeren 2020. Hun selv har ikke været involveret. Hun var medvirkende til, at [REDACTED] fandt ud af, at lejligheden var blevet solgt. Der var en del snak med [REDACTED] om, hvordan man gjorde, når man blev skilt. Hun gjorde opmærksom på, at man normalt lavede en bodeling. Hun husker ikke datoen for oplysningen om salget af lejligheden. Hun kiggede på Boliga og efterfølgende tinglysningen for at finde den juridiske ejer. Hun var sammen med [REDACTED] imens. Det var umiddelbart forud for brevet af 26. juni 2020 til skifteretten. Det må have været en uges tid før brevet til Skifteretten, at hun opdagede salget af lejligheden. De kontaktede [REDACTED] socialrådgiver herom, og så overtog hun sagen. [REDACTED] kunne ikke selv finde frem til disse oplysninger. Hun har arbejdet meget sammen med [REDACTED] og har fulgt hende til retten, men ikke været med inde, heller ikke hos bistandsadvokaten.

[REDACTED] har forklaret bl.a., at hun er familierådgiver på et krisecenter. Hun var kontaktperson for [REDACTED] og hendes datter. De mødtes første gang i marts 2019, da [REDACTED] flyttede ind på krisecenteret. [REDACTED] situation var meget kaotisk og traumepræget. Hun mødte op med politi og repræsentanter fra socialforvaltningen. [REDACTED] havde ikke indblik i sine egne eller ægtefællens økonomiske forhold. De talte i starten kun om, hvordan hun kunne trække vejret. [REDACTED] vidste ikke noget om bodeling i forbindelse med skilsmisse. Der blev indsendt en anmodning om skilsmisse i 2019.

Til "Anmodning til skifteretten om hjælp til deling af fællesbo" dateret den 26. juni 2020 har hun forklaret, at hun var inddraget i denne anmodning. Hun hjalp [REDACTED] med at udfylde skemaet, og de havde en tolk på til at skrive det efterfølgende brev af 29. juli 2020. [REDACTED] fik hjælp til det danske i [REDACTED] med hende og en jurist fra Mary-Fonden. Oplysningen om salget af lejligheden kom fra et [REDACTED] med en frivillig i åben rådgivning. [REDACTED] fik oplysningen fra tinglysningen, som hun og den frivillige, Birgit, fandt sammen. Det var tæt på den dato, hvor de indsendte brevet eller ansøgningen til skifteretten. De vidste, at lejligheden var overdraget, da de indsendte ansøgningen. Hun og Birgit havde nok fortalt [REDACTED] det i fællesskab. Der var meget at se til og de handlede normalt hurtigt, når de fik den slags oplysninger. [REDACTED] kunne ikke selv finde den slags oplysninger, hverken i 2019 eller 2020. De vidste, at der var flere boliger i spil. Der var noget rod med henholdsvis en lejlighed og et hus, samt om hvor [REDACTED] havde registreret adresse. De undersøgte derfor ejerforholdene.

Hun havde daglig kontakt med [REDACTED] og så derfor [REDACTED] stort set hver dag, hun var på arbejde. [REDACTED] var ramt af flere traumer, og det var svært at arbejde med hende. Det fyldte mest, og derefter kom det økonomiske. Hun støttede [REDACTED] i forbindelse med straffesagen i både byret og landsret. Hun

afgav ikke selv forklaring. Hun overværede hele sagen i byretten, og var også støtteperson for [REDACTED] i landsretten.

Birgitte Arnfred har forklaret bl.a., at hun er bobehandler i ægtefælleskiftet mellem [REDACTED] og [REDACTED] som fortsat er verserende. Hun fik først sagen i marts 2021. Hvad der var gået forud herfor, ved hun ikke. Hun afholdt bomødet fire uger efter, den 13. april 2021, via Teams. De drøftede lejligheden på [REDACTED]. Hun husker ikke konkret, hvad der blev drøftet på mødet, men har gennemgået sagen, herunder referatet fra mødet. Til det i referatet anførte om, at [REDACTED] havde været bekendt med salget siden salgsdagen forklarede hun, at hun ikke ved, hvorfor det var blevet skrevet sådan. Referatet blev ved cirkulæreskrivelse nr. 4 sendt ud den 27. april 2021, hvoraf det i indledningen fremgik, at der kunne indsendes bemærkninger. Den 4. maj 2021 fik hun tilsendt rettelser, som blev sendt ud med cirkulæreskrivelse nr. 5 samme dag. Hun fik ikke nogen indsigelser til tillægget. Hun korrigerede referatet, men hun troede også, at det var rigtigt, at hun havde forstået det forkert. Overdragelsen af lejligheden skete den 3. april 2019, og hvis det havde været oplyst, at [REDACTED] havde haft kendskab til handlen på handelstidspunktet, ville hun have sagt til parterne, at fristen allerede var sprunget. Der ville jo i så fald ikke være nogen grund til at tale om omstødelse den 13. april 2021. Hvis hun havde været uenig i, at der var blevet sagt salgsdagen, havde hun skrevet det. Hun havde bedt om parternes bemærkninger. Hvis modparten havde været af en anden opfattelse, havde de nok givet besked.

Manden havde gjort gældende, at man ikke ville påberåbe sig ægtepagten, hvorfor hun ikke brugte mere tid på den. Hun har skrevet i referatet, at ægtepagten ikke var tinglyst, og hun lagde fortsat til grund, at der var formuefællesskab i ægteskabet. Hun har i referatet anført, at der havde været en del mistænkelige transaktioner på [REDACTED] konto i 2019, som hun derfor efterspurgte yderligere dokumentation for. Hun har ikke været klar over problemstillingen vedrørende søgsmålsfristen, før hun blev indkaldt som vidne i denne sag.

Mia Cook har forklaret bl.a., at hun var advokatfuldmægtig og repræsenterede [REDACTED] på vegne af sin principal, advokat Martin Simonsen. Hun husker, at der blev fremlagt en ægtepagt, som ikke var indgået i Danmark. Den var heller ikke tinglyst i Danmark. Da de fik sagen, drøftede hun ægtepagtens gyldighed med [REDACTED]. De talte med [REDACTED] om vurderingen af ægtepagten. Det var advokat Martin Simonsens vurdering i [REDACTED] med hende, at ægtepagten ikke var gældende i Danmark.

Hun deltog uden sin principal på bomødet den 13. april 2021. De drøftede lejligheden på [REDACTED]. Hun havde fået forklaret af sin klient og hans sønner, at der skulle oprettes et gældsbevis. Advokat Bettina Boysen tog forbehold for omstødelse på mødet. Hun husker ikke yderligere omkring kendskabet til fristen

for omstødelse. De har talt med klienten om konsekvensen ved evt. omstødelse. Hun husker ikke bemærkningerne til bomødet eller ændringen angående tidspunktet, da [REDACTED] blev oplyst om salget af lejligheden. Hun erindrer ikke, om hun har drøftet dette med [REDACTED]. I det hele taget husker hun ikke, om overdragelsestidspunktet blev diskuteret på bomødet den 13. april 2021, eller om tillægget til referatet blev forelagt [REDACTED]. Det ville man normalt gøre.

Parternes anbringender

[REDACTED] har i påstandsdokument af 20. september 2022 påberåbt følgende anbringender:

”Til støtte for de nedlagte påstande gøres det indledningsvis gældende,

- at søgsmålsfristen i ægtefællelovens § 10 er overholdt, idet sagsøger først blev bekendt med overdragelsen i forbindelse med indgivelse af sagen til skifteretten den 29. juni 2020, hvilket understøttes af den skriftlige dokumentation i sagen i form af sagsøgers anmodning til skifteretten om hjælp til deling af fællesbo (bilag 4) og den efterfølgende indsendte oversigt over aktiver og passiver vedlagt brev (bilag 12), ligesom det kan bevidnes af to medarbejdere fra Dannerhuset, som bistod med indgivelsen til skifteretten og undersøgelse i tingbogen,

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det endvidere gældende,

- at der var formuefællesskab i ægteskabet mellem sagsøger og hendes ægtefælle-ægtefælle, [REDACTED] [REDACTED]. Den som bilag 16 fremlagte ægtepagt er ikke tinglyst og dermed ikke gyldig, jf. den tidligere gældende retsvirkningslov § 37 (nugældende ægtefællelovs § 20),
- at [REDACTED] [REDACTED] ved overdragelsen af lejligheden til de sagsøgte dagen efter ophørsdagen gav de sagsøgte en gave på 2.340.000 kr.,
- at den i ægtefælleskiftet indhentede vurdering af lejlighedens kontantværdi af en af skifteretten udpeget skønsmænd skal lægges til grund som lejlighedens værdi ved overdragelsen den 3. april 2019,
- at vurderingen af gaveelementet i relation til ægtefællelovens § 10 skal vurderes i forhold til lejlighedens markedsværdi. Der henvises bl.a. til ægtefællelovens § 28 og ægtefælleskiftelovens § 74,
- at det dagældende værdiansættelsescirkulære om overdragelse af fast ejendom til en pris på +/- 15 % til nærtstående udelukkende har afgiftsmæssig betydning,
- at det fortsat ikke i ægtefælleskiftet er dokumenteret, hvem der i forbindelse med overdragelsen af lejligheden har indfriet pantegælden på 650.000 kr., og de sagsøgte har afvist at opfylde sagsøgers opfordring 1,

- at de sagsøgte er de nærmeste til at dokumentere spørgsmålet om indfrielse af gælden, og bevisbyrden påhviler de sagsøgte. Det forhold, at de sagsøgte ikke vil medvirke til at belyse dette spørgsmål, bør have processuel skadevirkning for de sagsøgte. Det må således lægges til grund, at det ikke er de sagsøgte, der har indfriet pantegælden, hvorefter gaveelementet ved overdragelsen af lejligheden var 2.340.000 kr. i overensstemmelse med vurderingsmandens værdiansættelse af lejligheden på overdragelsestidspunktet, bilag 11,
- at lejligheden udgjorde det klart største aktiv i boet,
- at det med den fremlagte skriftlige dokumentation, herunder bomødereferat og foreløbigt regnskab, er bevist, at gaven medførte nærliggende risiko for, at sagsøger ikke ville kunne få dækket sit boslo-dskrav,
- at det må lægges til grund, at de sagsøgte vidste eller burde have vidst, at gave-overdragelsen medførte en sådan nærliggende risiko, herunder fordi der var sammenblanding af de sagsøgte og deres fars aktiver, og fordi de sagsøgte var bekendt med, at sagsøger var fraflyttet det fælles hjem sammen med sin og ægtefællens datter, ligesom selve overdragelsestidspunktet understreger de sagsøgte onde tro,
- at det de fremlagte cirkulæreskrivelser fra ægtefælleskiftet mellem sagsøger og [REDACTED] [REDACTED] viser, at det er meget vanskeligt for bobehandler at formå [REDACTED] til at [REDACTED] ligesom det fremgår hvilke forklaringer [REDACTED] [REDACTED] er kommet med i ægtefælleskiftet vedrørende andre aktiver, som han gør gældende ikke skal indgå i bodelingen,
- at det gøres gældende, at forløbet i ægtefælleskiftet illustrerer, at [REDACTED] [REDACTED] har en intention om ikke at bodele sine aktiver med sagsøger, og
- at skifteretten på baggrund af overdragelsen af lejligheden til de sagsøgte og det efterfølgende forløb i ægtefælleskiftet er anmodet om, at fratage [REDACTED] rådigheden over en række aktiver, og at skifteretten ved kendelse af 1. juli 2022 har truffet afgørelse om rådighedsfratagelse, idet det dog bemærkes, at kendelsen er påkæret af [REDACTED]

Det gøres endvidere til støtte for den subsidiære påstand gældende,

- at formålet med ægtefællelovens § 10 er, at stille boet som om gaven ikke var givet, og såfremt det af en eller anden grund ikke måtte være muligt at tilbagegive lejligheden, skal de sagsøgte i stedet erstatte gavens værdi. Der henvises til Ægtefælleloven med kommentarer af Anne Louise Borman, Johan Hartmann Stæger og Ib Hounsgaard Trabjerg s. 98, hvoraf følgende fremgår:

”Hvis gaven ikke kan gives tilbage, f.eks. fordi modtageren i mellemtiden har overdraget gaven til tredjemand eller forbrugt gaven, må gavemodtageren, som det også er tilfældet ved omstødelse efter AL § 31, erstatte gavens værdi inklusive en værdiforøgelse, der dog ikke må have karakter af en ugrundet berigelse, f.eks. fordi modtageren har foretaget forbedringer på aktivet. Er gavens værdi blevet forringet i modtagerens varetægt, kan der blive tale om erstatningsansvar for gavemodtageren efter almindelige erstatningsretlige regler.”

Ad rentepåstanden

Procesrente kræves fra sagens anlæg jf. rentelovens § 3, stk. 4.”

██████████ og ██████████ har i påstandsdokument af 26. september 2022 påberåbt følgende anbringender:

”Sagens retlige ramme

Det følger af ægtefællelovens § 10, stk. 1, at i det tilfælde en ægtefælle har givet en tredjemand en gave, der medfører nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få dækket sine krav ved formuedeling, og vidste tredjemand dette, eller brude tredjemand vide dette, kan denne ægtefælle kræve, at tredjemand giver gaven tilbage.

Det følger videre af § 10, stk. 2, bl.a., at en retssag om krav efter stk. 1, skal anlægges, inden 1 år efter at den anden ægtefælle har fået kendskab til gaven blev givet.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 548 af 30. maj 2017 om ægtefællers økonomiske forhold.

Bestemmelsen blev videre indført som opfølgning på Retsvirkningslovudvalgets betænkning nr. 1552/2015 om ægtefællers økonomiske forhold.

Det fremgår herefter af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 178 af 29. marts 2017, pkt. 3.5.4.2, der vedrører gaver til tredjemand, at bestemmelsen i § 10, stk. 1:

”(…) regulerer den situation, hvor en ægtefælle har givet tredjemand en gave. Hvis bortgivelsen af gaven medfører nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få dækket sine krav ved en formuedeling, og tredjemand (gavemodtageren) vidste eller burde vide

dette, giver bestemmelsen den anden ægtefælle mulighed for at kræve, at tredjemand giver gaven tilbage.

Bestemmelsen tager således navnlig sigte på tilfælde, hvor en ægtefælle forærer en betydelig del af sin formue til andre med den virkning, at den anden ægtefælle ikke får andel af formuen ved formuedelingen ved separation eller skilsmisse, men bestemmelsen kan også anvendes ved formuedeling ved gavegivers død.

Efter bestemmelsen gives gaven tilbage til gavegiveren sådan, at den anden ægtefælle kan få dækket sine krav ved formuedelingen i gavegiverens formue.”

Det fremgår videre af de almindelige bemærkninger til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 178 af 29. marts 2017, pkt. 3.5.2.8., at retsvirkningslovsudvalget, for så vidt angår fristerne for anlæggelse af omstødsessag, fandt, at disse burde være 1 år fra ægtefællens kendskab til gaven, svarende til arvelovens omstødsesregler i arvelovens §§ 31 og 32, jf. lovforslag nr. L 178 af 29. marts 2017, pkt. 3.5.2.8.

Ministeriet støttede overordnet retsvirkningslovsudvalgets forslag om indførelse af mulighed for at omstøde en gave, som den ene ægtefælle har givet tredjemand til skade for den anden ægtefælle.

For at undgå, at ordningen blev forvekslet med omstødelse af gaver efter konkursloven, foreslog ministeriet dog, at den anden ægtefælle skulle kunne kræve, at tredjemand giver gaven tilbage, jf. lovforslagets afsnit 3.5.3, og anførte således:

”Ministeriet støtter også udvalgets forslag om indførelse af mulighed for at omstøde en gave, som den ene ægtefælle har givet tredjemand til skade for den anden ægtefælle.

For at undgå, at ordningen forveksles med omstødelse af gaver efter konkursloven, foreslås det, at den anden ægtefælle skal kunne kræve, at tredjemand skal give gaven tilbage. Tilbagegivelse af gaven skal dog være betinget af, at der på grund af gaven er nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få dækket sine krav ved en formuedeling, og at tredjemand vidste eller burde vide dette.”

Det fremgår endvidere af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i lovforslag nr. L 178 af 29. marts 2017, bl.a., at:

”Gaven kan ikke kræves tilbage, hvis gavegiver ved gaven ikke blev insolvent (konkurslovens § 17, stk. 2), og gavegiver utvivlsomt havde

tilstrækkelige midler til at dække sine forpligtelser, dvs. ikke blev insufficient. Efter konkurslovens § 17, stk. 2, er en skyldner insolvent, hvis den pågældende ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

Gavegiver skal ikke som i konkurslovens § 64 (se følgelovsforslagets § 3) godtgøre at have været sufficient og likvid trods gaven, men alene at gaven ikke medførte begrundet risiko for insufficiens og insolvens. Det forudsættes, at bestemmelsen kun anvendes ved gaver af stor økonomisk værdi, hvilket udelukker lejlighedsgaver. De gaver, der kan kræves tilbage, vil typisk stå i misforhold til gavegivers økonomiske forhold, hvilket beror på en konkret vurdering af gavegivers formue- og indtægtsforhold.

Også motivet for gaven indgår i vurderingen. Der vil således navnlig være grund til at kunne kræve gaven tilbage, hvis gavegiver som forberedelse af eller i forbindelse med en samlivsophævelse giver værdifulde gaver til sin nye partner eller andre familiemedlemmer eller venner, med henblik på at unddrage den anden ægtefælle fra at få dækket sine krav.

Gaven kan ikke kræves tilbage, hvis den er givet af midler, der ikke ville være indgået i formuedelingen, typisk fordi midlerne var særeje. At give en gave af sit særeje m.v. kan dog være til skade for den anden ægtefælle, hvis gavegiver står tilbage med en betydelig gæld, der efter lovforslagets § 29, stk. 2, ville være blevet dækket helt eller delvist af gaven, men nu skal dækkes af delingsformuen. Det samme gælder, hvis den anden ægtefælle har regulerings- og misbrugskrav efter lovforslagets kapitel 11, der på grund af bortgivelsen ikke kan dækkes af gavegivers resterende formue.

Endelig kræves det, at gavemodtageren vidste eller burde vide, at gaven var givet under de foreliggende omstændigheder. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis gavegivers nye partner er klar over, at gavegiver er i færd med at overføre sin formue til partneren inden samlivsophævelse.

Det er den ægtefælle, der kræver gaven tilbage, der har bevisbyrden herfor.”

Tilbagegivelse forudsætter således, at der på grund af gavens overdragelse er nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få

dækket sine krav ved en formuedeling, og at tredjemand vidste eller burde vide dette.

Det er et krav, at der herved fra den ægtefælle, der kræver en gave tilbageført, føres bevis for, at gavegiveren ikke vil kunne opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og at der ikke er tale om forbigående forhold, at gaven er af stor økonomisk værdi, hvilket vurderes konkret i lyset af gavegiverens formue- og indtægtsforhold, og at gavemodtageren vidste eller burde have vidst, at gaven ville medføre en risiko for, at den anden ægtefælle ikke ville kunne få dækket sine krav.

Det følger desuden af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at gaven ikke kan kræves tilbage, hvis den er givet af midler, der ikke ville være indgået i formuedelingen, typisk fordi midlerne er særeje.

For så vidt angår dem absolutte frist på 1 år for anlæg af retssag om tilbagegivelse, der følger af § 10, stk. 2, og som umiddelbart ses indført på baggrund af en lignende frist i arvelovens § 32, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor den anden ægtefælle har fået kendskab til gaven.

Den konkrete overdragelse af ejerlejligheden beliggende [REDACTED]
[REDACTED]

1. Påstanden om tilbageskødning

1.1 Frifindelse på grund af manglende overholdelse af søgsmålsfrist

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse, der er knyttet til sagsøgers principale og subsidiære påstand gøres det samlet i første række gældende, at fristen for at udtage stævning mod [REDACTED] [REDACTED] Mahmoud og Shoaib [REDACTED] Mahmoud er overskredet, idet sagen ikke er indlagt inden for 1 år fra det tidspunkt, hvor sagsøger fik kendskab til gaven.

Det gøres således gældende, at sagsøger har været bekendt med salget af lejligheden beliggende [REDACTED] [REDACTED], forud for den 10. juni 2020.

Til støtte herfor bemærkes, at det af stævningen fremgår, at sagsøger skulle være blevet bekendt med gaven i forbindelse med indgivelse af sagen til skifteretten den 29. juni 2020, hvorfor sagsanlæg af hensyn til overholdelse af fristen har været nødvendigt, hvorefter stævning udtages den 10. juni 2021, hvorimod det af bilag 6 (referat af bomøde den 13. april 2021), side 2-3, der er fremlagt af sagsøger, under afsnit III. "Lejlighed, beliggende [REDACTED] [REDACTED]", anføres

at:

”Bobehandler forespurgte tillige advokat Betina Boysen, hvorvidt det var korrekt forstået, at hun tillige tog forbehold for at gøre omstødelse gældende. Advokat Betina Boysen oplyste, at såfremt [REDACTED] Mahmoud ikke havde midler til at afholde [REDACTED] tilgodehavende i forbindelse med ægtefælleskiftet, ville hun kræve salget omstødt. I den forbindelse oplyste advokat Betina Boysen, at hun på grund af tidshorizonten, herunder fristen for omstødelse, da [REDACTED] havde været bekendt med salget siden salgsdagen, kunne være nødsaget til at anlægge sag vedrørende omstødelse, inden der reelt var en afklaring af forholdet.”

....

[REDACTED] var således selv til stede på bomødet, hvor der også medvirkede tolk. Herudover deltog bobehandler Birgitte Arnfred, advokatfuldmægtig Mia Cook og advokatfuldmægtig Sebastian Heller i mødet.

Tre uger efter afholdelsen af bomødet, den 4. maj 2021, rettede sagsøgers advokat henvendelse til bobehandleren med henblik på at korrigere referatet.

Det følger således af bilag 7, at:

”Advokat Betina Boysen oplyste rettelig, at [REDACTED] var blevet bekendt med, at lejligheden var overdraget til [REDACTED] Mahmouds sønner i forbindelse med, at hun indgav sagen til skifteretten, idet hun i forbindelse med indgivelse af sagen til skifteretten fik hjælp af Danerhuset til at tjekke tingbogen. Advokat Betina Boysen oplyste, at det var dette hun havde oplyst på mødet, idet det således snart kunne være nødvendigt at indlede en omstødsessag af hensyn til 1 årsfristen i ægtefællelovens § 10, stk. 2.”

Ændringen af referatet fremstår under de foreliggende omstændigheder påfaldende i forhold til muligheden for at kunne anlægge nærværende retssag.

De sagsøgte bemærker, at såfremt sagsøger har været bekendt med salget siden salgsdagen, ville søgsmålsfristen således være langt overskredet på tidspunktet for bomødet i april 2021, idet retssagen således skulle være anlagt senest april 2022.

Der er ikke fremlagt oplysninger om, at de øvrige tilstedeværende på mødet kan bekræfte, hvad der rettelig blev oplyst på mødet.

Sagsøger selv var til stede på mødet med en tolk. Hun havde således selv mulighed for at korrigere en så væsentlig oplysning, hvis det ikke var tilfældet, at hun havde været bekendt med salget siden salgsdagen, men først på baggrund af oplysninger indsendt til skifteretten.

Det bemærkes videre, at sagsøger hele tiden har været bekendt med lejlighedens eksistens. Hun var i forbindelse med flytningen til Danmark f.eks. blevet CPR-registreret i lejligheden.

Sagsøger må henses til også omstændighederne omkring opholdet i lejligheden, og forholdene omkring skilsmisshen haft nærmere mulighed for og anledning til at undersøge ejerforholdet omkring lejligheden.

Endvidere ses hun ved sin afgivelse af forklaring for Retten i Lyngby 16. december 2019 ... direkte at omtale lejligheden på en sådan måde, at det må kunne lægges til grund, at hun var vidende om overdragelsen allerede på dette tidspunkt, ligesom hun i Østre Landsret den 19. august 2020 ... gentager det tidligere forklarede herom. Der fremkommer herved ikke oplysninger om, at hun først var blevet opmærksom på overdragelsen mellem forklaringen afgivet for byretten og landsretten.

De sagsøgte bemærker endvidere, at hun med hjælp fra en medarbejder i Dannerhuset indgav anmodning til skifteretten om hjælp til deling af fællesboet den 29. juni 2020, og, at sagsøger 'i forbindelse med indsendelsen af sagen til skifteretten blev opmærksom på overdragelsen', jf. stævningens side 2.

Sagsøger har ikke nærmere redegjort for, hvordan hun 'i forbindelse med indsendelsen af sagen' blev opmærksom på overdragelsen, og hvordan denne viden - modsat den forklaring hun afgav i Retten i Lyngby - præcis blev hende tilvejebragt den 29. juni 2020, ligesom der ikke nærmere er redegjort for, hvilken bistand hun forud herfor fik fra Dannerhuset.

Det forekommer herved påfaldende, hvorfor sagsøgte på tidspunktet for indgivelse af sagen til skifteretten blev opmærksom på overdragelsen, idet der ikke som helt overvejende hovedregel er noget grundlag for at foretage sådanne undersøgelser om overdragelse af aktiver, når anmodning om hjælp til deling af fællesbo indgives til skifteretten.

Det har således formodningen for sig, at disse oplysninger må have foreligget forud for dette tidspunkt.

Som det videre fremgår af sagen ..., skal der udelukkende udfyldes identitetsoplysninger på den der anmoder og dennes ægtefælle samt dato for indlevering af anmodningen om separation/skilsmiss, når der anmodes om hjælp til bodelingen.

Oversigt over aktiver og passiver skal blot indleveres til skifteretten senest 7 dage før et nærmere møde, skal afholdes.

Det af sagsøger fremlagte ... ses ikke nærmere at underbygge, at sagsøger først mellem den 29. juni og 29. juli 2020 var blevet bekendt med overdragelsen.

Det fremgår således af [redacted] brev af 29. juli 2020 til Skifteretten i Lyngby], at hun forud for indgivelse af opgørelsen har undersøgt tidspunktet for overdragelsen nærmere, idet hun nærmere anfører, at hun er vidende om, at lejligheden blev overdraget 4. april 2019.

Sagsøger har ikke fremlagt den forudgående oversigt, hvorfor det ikke vides, hvornår denne blev udfyldt. Oplysning herom fremgår desuden ikke af retsbogen fra skiftemødet, jf. bilag 5, hvoraf fremgår:

”Der fremlagdes en anmodning af 29. juni 2020 om skifterettens hjælp til deling af fællesboet fra [redacted] en oversigt over aktiver og passiver fra [redacted] [...]”.

Den oversigt over aktiver og passiver, som ses fremsendt til skifteretten den 29. juli 2020 understøtter under disse omstændigheder ikke, at det først var 29. juni 2020 eller deromkring – mere end et år efter salget – at sagsøger pludselig skulle blive opmærksom på ejerforholdene vedr. lejligheden.

Shoaib [redacted] [redacted] har således boet i lejligheden i alt den tid, som sagsøger har boet i Danmark, hvorfor det også var nærliggende, at han skulle købe lejligheden af sin far på sigt, ligesom sagsøger havde fuld indsigt i, at huset beliggende i Hellerup tilhørte sønnerne.

Sagsøger har således haft viden om både reelle ejerforhold og faktisk rådighed over aktiver i fællesboet.

På den anførte baggrund gøres det gældende, at sagsøger således i længere tid end ét år forud for udtagelse af stævning i sagen, har haft viden om overdragelsen af lejligheden, og at hun idet mindste var vidne herom

senest primo juni 2020, hvor hun forbereder bodelingssagen og får bi-stand hermed.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at sagsøgers subsidiære påstand må forstås således, at gaveelementet ved salget i sig selv beløber sig endeligt til 2.340.000 kr., og de ovenfor anførte anbringender til støtte for afvisning af den subsidiære påstand gøres i tilsvarende grad gældende heroverfor.

1.2. Frifindelse på grund af manglende gaveelement

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse knyttet til sagsøgers principale påstand gøres det i anden række gældende, at sagsøger ikke har godtgjort, at der er tale om en gave omfattet ægtefællelovens § 10.

Det gøres således gældende, at lejligheden er solgt til den offentlige ejendomsvurdering, og at de sagsøgte den 3. april 2019, underskrev købsaftalen.

Overdragelsen blev tinglyst dagen efter.

For så vidt angår salget af lejligheden til en købesum på 1.150.000 kr., følger det af købsaftalen, at købesummen blev berigtiget ved kontant deponering af 650.000 kr., og 500.000 kr., som skulle berigtiges på nærmere af-talte vilkår, jf. bilag 1.

Sagsøger har hertil anført, at [REDACTED] [REDACTED] advokat i forbindelse med bodelingen har oplyst, at det var meningen, at restkøbesummen på 500.000 kr. skulle berigtiges ved oprettelse af gældsbrev på beløbet, som skulle afvikles med årlige gaver.

Dette ses imidlertid på ingen måde at følge af købsaftalen, ligesom sagsø-ger ikke ses på anden måde at have godtgjort, at dette var tilfældet.

Det gøres således gældende, at der ikke er givet en gave til de sagsøgte, men at den resterende købesum skulle berigtiges under en konkret af-tale, der skulle indgås mellem de sagsøgte og [REDACTED]

Der er på den baggrund tale om et ordinært salg.

1.3. Frifindelse på grund af manglende nærliggende risiko for, at der ikke kan ske dækning af krav ved formuedelingen

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse knyttet til sagsøgers principale påstand gøres det i tredje række gældende, at sagsøger har anlagt sagen uden nærmere angivelse af den beløbsmæssige opgørelse af bodelingen, herunder uden et nærmere skøn af aktiverne, der skal deles.

Bodelingssagen er således fortsat ikke afsluttet.

Allerede på denne baggrund er der ikke grundlag for at antage, at [REDACTED] [REDACTED] ikke kan få dækket sit krav ved formuedelingen eller at lejligheden – og den værdi – udgør en betydelig del af [REDACTED] [REDACTED] formue.

Der er således ikke grundlag for at konstatere, at salget har medført risiko for, at sagsøger ikke kan få dækket sit krav, jf. betingelsen herom i ægtefællelovens § 10, stk. 1.

Bevisbyrden for, at en sådan væsentlig del af formuen er blevet overdraget, og at overdragelsen betyder, at sagsøger ikke kan få dækket sine krav af [REDACTED] [REDACTED] ligger hos sagsøger, der ikke nærmere i stævningen har godtgjort, at denne risiko består.

Selv i det tilfælde, hvor overdragelsen måtte antages at udgøre en gave med en værdi af 500.000 kr., er det fra sagsøgers side således ikke godtgjort, at gaven har medført nærliggende risiko for, at sagsøgers krav ikke kan dækkes ved formuedelingen.

Endvidere bemærkes det, at der i forhold til omstødelse efter arvelovens § 31, som henset til det, som er anført i lovbemærkningerne til den indførte omstødsesadgang i ægtefællens § 10 samt det forhold, at der skal være tale om en gave, der udgør en betydelig del af formuen, normalt skal foretages en samlet vurdering af, om gavedispositionen kan anses for at stå i misforhold til boets formue.

Der kan i den forbindelse henvises til Østre Landsrets afgørelse gengivet i TFA 2018.16/2 Ø, hvor gavedispositioner, der medførte en nedgang af boets formue fra 2.342.174,66 kr. til 573.432,65 kr. (ca. 75,5 %), ikke stod i misforhold til boets formue.

1.4. Frifindelse på grund af manglende viden hos de sagsøgte om, at overdragelsen ville medføre nærliggende risiko for, at krav ikke kunne dækkes i bodelingssagen

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse knyttet til sagsøgers principale påstand gøres det i fjerde række gældende, at sagsøger ikke

nærmere har redegjort for eller godtgjort, hvordan de sagsøgte vidste eller burde have vidst, at gaven ville medføre en nærliggende risiko for, at sagsøger ikke hos [REDACTED] kunne få dækket sine krav ved den endelige formuedeling.

Der er således ikke fremlagt oplysninger fra sagsøgers side, der direkte eller indirekte viser, at de sagsøgte havde indsigt i om eller burde have haft indsigt i [REDACTED] formueforhold på en sådan måde, at en sådan risiko stod dem tilstrækkeligt klar.

1.5. Frifindelse på grund af, at gaven hidrører fra midler, der ikke er omfattet formuedelingen

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse knyttet til sagsøgers principale påstand gøres det i femte række gældende, at ejendommen efter de sagsøgtes opfattelse må anses for omfattet af en gyldig særejeægtepagt.

Efter de sagsøgtes opfattelse kan ejendommen således ikke kræves tilbagekøbt, da en eventuel gave hidrører fra midler, der ikke ville være indgået i formuedelingen.

Det kan ikke ændre herved eller være til skade for de sagsøgte, at [REDACTED] [REDACTED] advokat har besluttet ikke at gøre ægtepagten gældende i bodelingssagen, jf. bilag 5, side 2.

2. Påstanden om betaling

Til støtte for den nedlagte principale påstand om frifindelse, der er knyttet til sagsøgers subsidiære betalingspåstand, gøres det gældende, at der ikke efter ægtefællelovens § 10 er adgang til at nedlægge en sådan påstand, når den fysiske gave, der kræves tilbagegivet fortsat er i modtagerens varetægt.

Det fremgår således af Retsvirkningslovsudvalgets forslag til bestemmelsen, jf. retsvirkningsudvalgets betænkning nr. 1552/2015, side 26:

”§ 32. Har en ægtefælle til skade for den anden givet tredjemand givet tredjemand en gave, som stod i misforhold til ægtefællernes forhold, og som ikke var rimeligt begrundet, kan den anden ægtefælle få gaven omstødt, hvis gavemodtageren vidste eller burde vide dette.”

...

Sagsøger har således subsidiært gjort gældende, at de sagsøgte dømmes til in solidum at betale 2.340.000 kr. til deres far med tillæg af procesrente, der således danner grundlag for det påberåbte gaveelementet ved overdragelsen.

Det følger imidlertid klart af ordlyden af den vedtagne og gældende bestemmelse, at ægtefællen kan 'kræve, at tredjemand giver gaven tilbage'.

Det følger desuden klart af lovbemærkningerne, at ministeriet ikke ønskede en ordning, der kan forveksles med omstødelse af gaver efter konkursloven, der medfører adgang til at kræve gavens værdi tilbagebetalt, hvorfor ministeriet fandt, at ordningen alene skulle give adgang til, at den anden ægtefælle skal kunne kræve, at tredjemand giver gaven tilbage.

Ægtefællelovens § 10, stk. 1, regulerer således udtømmende den situation, hvor en ægtefælle har givet tredjemand en gave, hvortil den anden ægtefælle kan kræve, at tredjemand giver gaven tilbage.

Henset til at gaven fortsat eksisterer og det klart følger af bestemmelsens ordlyd, at ægtefællen kan kræve 'tilbagegivelse af gaven', gøres det således gældende, at de sagsøgte skal frifindes for sagsøgers subsidiære påstand.

Der kan således opnås dom om omstødelse med den virkning, at der sker tilbageskødning af ejerlejligheden, men ikke, at der alternativt sker betaling af et beløb svarende til gavens værdi til [REDACTED]

Inddragelse af værdien af gaveelementet, hvis der ikke kan ske tilbageskødning, i bodelingssagen kan herefter alene medføre, hvis sagsøger endeligt ikke kan få dækket sine krav ved formuedelingen, og dermed har et særskilt krav mod [REDACTED] efter opgørelsen af bodelingen, at [REDACTED] – efter omstændighederne – har et betalingskrav mod de sagsøgte.

....

De sagsøgte gør samtidig i forlængelse heraf gældende, at sagsøger tillige ikke ses at have retlig interesse i at få taget den subsidiære påstand under behandling i nærværende sag, hvis der forudsætningsvis ikke gives sagsøger medhold i den principale påstand.

Til støtte for den nedlagte subsidiære påstand gøres det endeligt gældende, at gaveelementets størrelse i forbindelse med salget er uafklaret, og at der i til-

fælde af en lavere værdiansættelse af lejligheden ikke kan gives dom for et beløb, der overstiger gaveelementet, eller at der ikke kan kræves betalt et større beløb, end det som i givet fald gør det muligt for [REDACTED] [REDACTED] at opfylde sine pligter ved formuedelingen.”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Det retlige grundlag

Ved lov nr. 548 af 30. maj 2017 om ægtefællers økonomiske forhold (ægtefælleloven) blev der med titlen ”Tilbagegivelse af gave givet til tredjemand” indsat følgende bestemmelse i lovens kapitel 3 ”Gaver til og aftaler med tredjemand”:

”§ 10

Har en ægtefælle givet tredjemand en gave, der medfører nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få dækket sine krav ved en formuedeling efter afsnit III eller IV, og tredjemand vidste eller burde vide dette, kan denne ægtefælle kræve, at tredjemand giver gaven tilbage.

Stk. 2.

Retssag om krav efter stk. 1 skal anlægges inden 1 år efter, at den anden ægtefælle har fået kendskab til gaven, og inden 3 år efter det tidspunkt, hvor gaven blev givet. Er tinglysning eller anden sikringsakt nødvendig for, at tredjemand opnår beskyttelse mod retsforfølgning fra gavegivers kreditorer, anses gaven for givet på det tidspunkt, hvor sikringsakten blev foretaget.”

Loven blev til på baggrund af Retsvirkningslovsudvalget betænkning nr. 1552/2015 om ægtefællers økonomiske forhold. Betænkningen, der er afgivet i januar 2015, indeholdt følgende forslag til bestemmelse om omstødelse af gaver til tredjemand (betænkningens side 26):

”§ 32. Har en ægtefælle til skade for den anden givet tredjemand en gave, som stod i misforhold til ægtefællernes økonomiske forhold, og som ikke var rimeligt begrundet, kan den anden ægtefælle få gaven omstødt, hvis gavemodtageren vidste eller burde vide dette.

Stk. 2. Sag skal anlægges inden 1 år efter, at den anden ægtefælle har fået kendskab til gaven, og inden 3 år efter det tidspunkt, hvor gaven blev givet. § 31, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.”

Af betænkningens afsnit med særlige bemærkninger til den foreslåede § 32 (betænkningens side 82) fremgår bl.a.:

”§ 32 giver en ægtefælle mulighed for omstødelse af en gave, den anden ægtefælle har givet til tredjemand, hvis den står i misforhold til ægtefællernes økonomiske forhold. Bestemmelsen er ny.

Reglen har til formål at ramme tilfælde, hvor en ægtefælle giver illoyale eller ligefrem svingagtige gaver, således at det ikke er muligt for den anden ægtefælle at gøre brug af misbrugsreglen i § 52, fordi ægtefællen har foræret hele sin formue eller det meste af den bort.

Stk. 1 tager navnlig sigte på tilfælde, hvor en ægtefælle forærer en betydelig del af sin formue til sine børn, til en ny kæreste eller til andre nære pårørende med det formål at unddrage den anden ægtefælle midlerne ved delingen efter en kommende separation eller skilsmisse, f.eks. efter at samlivet er ophævet.

Det er en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at gaven er til skade for den ægtefælle, der kræver omstødelse. Dette vil som udgangspunkt ikke være tilfældet, hvis gaven ikke ville være indgået i delingen, fordi den er omfattet af en ægtepagt efter § 13, eller fordi der er tale om arv eller gave fra tredjemand, hvis værdi ville have kunnet holdes uden for delingen efter § 26. At give en gave af sit særeje eller af sin arv eller gave fratredjemand kan dog være til skade for den anden ægtefælle, hvis den ægtefælle, der giver gaven, står tilbage med en betydelig gæld, der efter § 36, stk. 2, ville være blevet dækket helt eller delvist af det, der blev givet væk, men nu skal dækkes af den formue, der skal deles. Det er endvidere en betingelse for omstødelse, at gaven stod i misforhold til ægtefællernes økonomiske forhold, og at gavemodtager vidste eller burde vide dette. Om gaven står i misforhold til ægtefællernes økonomiske forhold, må bero på en konkret vurdering af ægtefællernes formue- og indtægtsforhold. Også motivet for gaven må indgå i vurderingen, og gaven kan kun omstødes, hvis den ikke er rimeligt begrundet. Dette svarer til, hvad der gælder ved misbrug af uskiftet bo, jf. arvelovens § 31. Betingelserne for omstødelse vil således lettere kunne opfyldes, hvis gaven gives op til en separation eller skilsmisse, og det må antages, at motivet har været at unddrage den anden ægtefælle fra at få del i midlerne, end hvis motivet f.eks. har været at hjælpe børn med uddannelse og etablering, at generationsskifte en landbrugsejendom eller virksomhed, at hjælpe et barn, der har problemer på grund af f.eks. sygdom eller arbejdsløshed, eller hvis gaven gives til gengæld for, at modtageren har hjulpet giveren, f.eks. til et barn, der har passet giveren under sygdom eller hjulpet med istandsættelse af en ejendom. Det er den ægtefælle, der forlanger omstødelse, der har bevisbyrden for, at der foreligger et misforhold, og for, at gaven ikke er rimeligt begrundet.

Endelig kræves det, at gavemodtageren vidste eller burde vide, at gaven var givet under de foreliggende omstændigheder.

Adgangen til omstødelse kan kun anvendes af ægtefællen selv, herunder af en længstlevende ægtefælle eftergavegivers død, men ikke af ægtefællens arvinger eller kreditorer.

Det er ikke en betingelse for at anvende bestemmelsen, at ægtefællerne bliver separeret eller skilt, og bestemmelsen kan således anvendes, uden at der sker et skifte. Det vil dog næppe forekomme i praksis, at en ægtefælle ønsker at gennemføre en omstødsessag og samtidig vælger at fortsætte ægteskabet.

Ifølge stk. 2 skal omstødsessagen anlægges inden 1 år efter, at ægtefællen har fået kendskab til gaven, og inden 3 år efter dens fuldbyrdelse. Sagen skal anlægges ved de almindelige domstole efter reglerne om borgerlige sager.”

I betænkningens kapitel 15 om en ægtefælles misbrug af sin formue findes følgende afsnit vedrørende omstødelse af gaver til tredjemand (betænkningens side 475):

”Udvalget er enig med de tidligere ægteskabsudvalg i, at der er behov for en regel, som gør det muligt at omstøde en gave, som den ene ægtefælle har givet tredjemand til skade for den anden, hvis gavemodtageren vidste eller burde vide dette. Omstødelse vil navnlig kunne være relevant ved gaver til en ny partner tæt på ægteskabets opløsning. Udvalget har som de tidligere udvalg overvejet, om det bør være en betingelse for omstødelse, at boet skiftes. Der vil næppe være mange ægtefæller, der ønsker at gennemføre en omstødsessag og samtidig blive i ægteskabet, men udvalget har ikke fundet noget behov for at stille krav omskifte som betingelse for omstødelse. Dette har også sammenhæng med, at bosondring foreslås afskaffet, således at et krav om skifte ville være ensbetydende med et krav om separation eller skilsmisse.

For så vidt angår fristerne for omstødelse, har udvalget foreslået, at fristen fra ægtefællens kendskab til gaven, som foreslået af de tidligere udvalg og svarende til arvelovens omstødsesregler i §§ 31 og 32, bør være 1 år. Udvalget har imidlertid foreslået en kortere frist end de tidligere udvalg og i forhold til arveloven for så vidt angår den absolutte frist fra gavens fuldbyrdelse. Udvalget foreslår her en frist på 3 år. Baggrunden herfor er hensynet til tredjemand, der skal kunne indrette sig i tillid til gaven, og at en ægtefælle har bedre muligheder for at opdage en gave, end førstafdødes arvinger har ved gaver fra en længstlevende i uskiftet bo. Hertil kommer, at om-

stødelige gaver i et ægteskab navnlig må antages at forekomme tæt på ægteskabets ophør.”

Af de almindelige bemærkninger i lovforslaget om ægtefællers økonomiske forhold (Folketingstidende 2016-17, Tillæg A, Lovforslag L 178, side 21 f. og side 34) fremgår bl.a.

”1. Indledning

Med lovforslaget til lov om ægtefællers økonomiske forhold gennemføres der en ny lov, der har til formål at modernisere reglerne i lov om ægteskabets retsvirkninger (retsvirkningsloven), der i sin grundform er fra 1925.

...

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1552/2015 om ægtefællers økonomiske forhold, som Retsvirkningslovsudvalget afgav i januar 2015. Betænkningen indeholder forslag til en ny lovgivning om ægtefællers økonomiske forhold.

I overensstemmelse med Retsvirkningslovsudvalgets fokus er det hensigten med nærværende lovforslag at skabe et enkelt og forudsigeligt system, der skaber rimelige resultater for flertallet af ægtefæller, og som ikkemedfører et større behov for domstolsbehandling end i dag.

...

3.5.2.8. Gaver til tredjemand

Retsvirkningslovsudvalget mener, at der er behov for mulighed for at omstøde en gave, som den ene ægtefælle har givet tredjemand til skade for den anden ægtefælle, hvis gavemodtageren vidste eller burde vide dette. En sådan omstødelsesadgang vil navnlig være relevant ved gaver til en ny partner tæt på ægteskabets opløsning.

Udvalget finder ikke, at det bør være en betingelse for omstødelse, at ægtefællernes formue deles.

For så vidt angår fristerne for anlæggelse af omstødelsessag, foreslår udvalget, at fristen fra ægtefællens kendskab til gaven bør være 1 år svarende til arvelovens omstødelsesregler i §§ 31 og 32 om omstødelse af gave fra den længstlevende ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, når gaven stod i misforhold til boets formue.

For så vidt angår den absolutte frist fra gavens fuldbyrdelse, foreslår udvalget en frist på 3 år. Baggrunden herfor er hensynet til tredjemand, der skal

kunne indrette sig i tillid til gaven, Fristen er kortere end 5 års fristen i arvelovens §§ 31 og 32, da en ægtefælle har bedre muligheder for at opdage en omstødelig gave, end den førstafdøde ægtefælles arvinger har for at opdage, at den længstlevende ægtefælle har givet tredjemand en omstødelig gave.

...

3.5.3. Børne- og Socialministeriets overvejelser

...

Ministeriet støtter også udvalgets forslag om indførelse af mulighed for at omstøde en gave, som den ene ægtefælle har givet tredjemand til skade for den anden ægtefælle. For at undgå, at ordningen forveksles med omstødelse af gaver efter konkursloven, foreslås det, at den anden ægtefælle skal kunne kræve, at tredjemand skal give gaven tilbage. Tilbagegivelse af gaven skal dog være betinget af, at der på grund af gaven er nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få dækket sine krav ved en formuedeling, og at tredjemand vidste eller burde vide dette.”

Af lovforslagets særlige bemærkninger i § 10 (Folketingstidende 2016-17, Tillæg A, Lovforslag L 178, side 120) fremgår bl.a.:

”Den foreslåede bestemmelse i § 10, der er ny, vedrører den situation, hvor en ægtefælle har givet tredjemand en gave. Hvis bortgivelsen af gaven medfører nærliggende risiko for, at den anden ægtefælle ikke vil kunne få dækket sine krav ved en formuedeling, og tredjemand (gavemodtageren) vidste eller burde vide dette, giver bestemmelsen denne ægtefælle mulighed for at kræve, at tredjemand giver gaven tilbage.

De krav, som efter bestemmelsen kan danne grundlag at kræve gaven tilbage, er navnlig regulerings- og misbrugskrav (lovforslagets kapitel 11), krav på kompensation i særlige situationer (lovforslagets kapitel 12) og krav på pensionskompensation (lovforslagets kapitel 13).

Gaven kan ikke kræves tilbage, hvis gave giver ved gaven ikke blev insolvent (konkurslovens § 17, stk. 2), og gave giver utvivlsomt havde tilstrækkelige midler til at dække sine forpligtelser, dvs. ikke blev insufficient. Efter konkurslovens § 17, stk. 2, er en skyldner insolvent, hvis den pågældende ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

Gavegiver skal ikke som i konkurslovens § 64 (se følgeslovsforslagets § 3) godtgøre at have været sufficient og likvid trods gaven, men alene at gaven ikke medførte begrundet risiko for insufficiens og insolvens.

Det forudsættes, at bestemmelsen kun anvendes ved gaver af stor økonomisk værdi, hvilket udelukker lejlighedsgaver. De gaver, der kan kræves tilbage, vil typisk stå i misforhold til gavegivers økonomiske forhold, hvilket beror på en konkret vurdering af gavegivers formue- og indtægtsforhold.

Også motivet for gaven indgår i vurderingen. Der vil således navnlig være grund til at kunne kræve gaven tilbage, hvis gavegiver som forberedelse af eller i forbindelse med en samlivsophævelse giver værdifulde gaver til sin nye partner eller andre familiemedlemmer eller venner, med henblik på at unddrage den anden ægtefælle fra at få dækket sine krav.

Gaven kan ikke kræves tilbage, hvis den er givet af midler, der ikke ville være indgået i formuedelingen, typisk fordi midlerne var særeje. At give en gave af sit særeje m.v. kan dog være til skade for den anden ægtefælle, hvis gavegiver står tilbage med en betydelig gæld, der efter lovforslagets § 29, stk. 2, ville være blevet dækket helt eller delvist af gaven, men nu skal dækkes af delingsformuen. Det samme gælder, hvis den anden ægtefælle har regulerings- og misbrugskrav efter lovforslagets kapitel 11, der på grund af bortgivelsen ikke kan dækkes af gavegivers resterende formue.

Endelig kræves det, at gavemodtageren vidste eller burde vide, at gaven var givet under de foreliggende omstændigheder. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis gavegivers nye partner er klar over, at gavegiver er i færd med at overføre sin formue til partneren inden samlivsophævelse.

Det er den ægtefælle, der kræver gaven tilbage, der har bevisbyrden herfor. Adgangen til at kræve en gave tilbage tilkommer kun ægtefællen selv, herunder den længstlevende ægtefælle efter gavegivers død, men ikke ægtefællens arvinger eller kreditorer. Bestemmelsen finder således anvendelse i relation til formuedeling ved separation og skilsmisse (lovforslagets afsnit III) og formuedeling ved en ægtefælles død (lovforslagets afsnit IV).

Det er ikke en betingelse for at anvende bestemmelsen, at ægtefællerne bliver separeret eller skilt, og bestemmelsen kan således anvendes, uden at der sker formuedeling. Uden formuedeling kan det dog være vanskeligt for den pågældende at godtgøre, at gaven medførte nærliggende risiko for, at ægtefællen ikke ville kunne få dækket sine krav i forbindelse med formuedelingen.

Efter bestemmelsen gives gaven tilbage til gavegiveren sådan, at den anden ægtefælle kan få dækket sine krav ved formuedelingen i gavegiverens formue.

Hvis gavegiver erklæres konkurs, finder omstødelsesreglerne i konkursloven anvendelse.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal retssag om krav efter stk. 1 anlægges inden 1 år efter, at den anden ægtefælle har fået kendskab til gaven, og inden 3 år efter det tidspunkt, hvor gaven blev givet. Hvis tinglysning eller anden sikringsakt er nødvendig for, at gavemodtager opnår beskyttelse mod retsfølgning fra gavegivers kreditorer, anses gaven for givet på det tidspunkt, hvor sikringsakten blev foretaget.”

Ægtefælleloven trådte i kraft den 1. januar 2018, og lovens § 10 gælder for gaver givet efter denne dato.

Retten begrundelse og resultat

Delingsformue

Retten lægger til grund, at der ikke foreligger en ægtepagt om særeje imellem [REDACTED] og [REDACTED] som kan gøres gældende i sagen. Den omhandlede lejlighed indgik derfor i [REDACTED] og [REDACTED] delingsformue.

Søgsmålsfrist

Efter bevisførelsen, herunder særligt forklaringen af [REDACTED] som understøttes af forklaringerne af [REDACTED] og [REDACTED] lægger retten til grund, at [REDACTED] blev bekendt med salget af lejligheden ca. en uge inden, at hun sendte anmodningen om deling af fællesbo til skifteretten, som er dateret den 29. juni 2020.

Retten finder på denne baggrund, at den 1-årige søgsmålsfrist i ægtefællelovens § 10, stk. 2, er overholdt ved sagsanlægget den 10. juni 2021. Det kan ikke føre til et andet resultat, at [REDACTED] under straffesagen i Retten i Lyngby har forklaret, at det var [REDACTED] søns lejlighed, idet retten finder det troværdigt, når [REDACTED] forklarer, at formuleringen alene dækker over den omstændighed, at det er den lejlighed, som [REDACTED] søn bebor. Det kan endvidere ikke lægges til grund, at [REDACTED] har fået retsbogen af 16. december 2019, hvori referat af forklaringerne er indeholdt, men alene fået tilsendt rettens dom af 23. december 2019 via sin bistandsadvokat.

Tilbagegivelse af den overdragne lejlighed

Retten lægger ud fra sagens oplysninger til grund, at der i forbindelse med [REDACTED] overdragelse af lejligheden på [REDACTED] 347A, st.th., 2820

Gentofte den 3. april 2019 ikke er erlagt et vederlag af tilsvarende værdi. Der er herunder ikke dokumentation for, at en overførsel på 650.000 kr. til [REDACTED] [REDACTED] hidrører fra [REDACTED] [REDACTED] eller [REDACTED]. Retten bemærker hertil, at tidspunktet for overdragelsen i sig selv fremstår påfaldende, idet datoen for overdragelsen er sammenfaldende med dagen for [REDACTED] [REDACTED] indgivelse af begæring om skilsmisse og ligger meget kort tid efter [REDACTED] [REDACTED] fraflytning af den fælles bolig, hvilket både [REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] var bekendt med.

Retten finder således, at overdragelsen af lejligheden indeholder et væsentligt gavemoment samt et gavemotiv i form af lejlighedens udeholdelse af formuedelingen.

Retten lægger efter sagens oplysninger videre til grund, at der i [REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] delingsformue ikke var væsentlige aktiver ud over lejligheden på [REDACTED] 347A, ligesom det efter vurderingen dateret den 6. september 2021 kan lægges til grund, at lejlighedens værdi væsentligt overstiger vederlaget. [REDACTED] har derudover forklaret, at baggrunden for salget af lejligheden var, at han manglede penge. Retten finder på denne baggrund, at gaven står i klart misforhold til de øvrige aktiver i delingsformuen, hvilket medfører nærliggende risiko for, at [REDACTED] ikke vil kunne få dækket sine krav ved formuedelingen.

Retten lægger efter bevisførelsen endvidere til grund, at [REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] på tidspunktet for overdragelsen af lejligheden var vidende om, at en skilsmisse mellem [REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] var nærtstående, således at lejligheden i kraft af overdragelsen udgik af formuedelingen. Retten lægger herved vægt på, at de havde kendskab til, at [REDACTED] [REDACTED] var fraflyttet den fælles bolig. Deres opfattelse af, at der var en gyldig ægtepagt imellem [REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] ikke kan føre til et andet resultat, idet der er tale om en egentlig retsvildfarelse.

[REDACTED] [REDACTED] principale påstand tages herefter til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 130.000 kr. og af retsafgift med 40.860 kr., i alt 170.860 kr.

*

THI KENDES FOR RET:

[REDACTED] [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] dømmes til uden udgift for [REDACTED] [REDACTED] at tilbageskøde lejlighed nr. [REDACTED] [REDACTED],

beliggende [REDACTED] [REDACTED] til deres far [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] og [REDACTED] skal inden 14 dage til
*statskassen betale sagsomkostninger med 170.860 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

*Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis De er utilfreds med afgørelsen, kan De som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis De kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan De kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

De kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, De ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal De have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

De kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og De kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan De kun kære omkostningsafgørelsen, hvis De får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis De ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal De indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis De ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal De indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør De, hvis De vil anke eller kære

De kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis De vil kære omkostningsafgørelsen, skal De vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis De søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal De indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. De kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

De kan læse mere på domstol.dk.

*) Rettet i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at " Betina Boysen " er erstattet med " Helle Anker Haxgart ".

***) Rettet i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at " [REDACTED] " er ikke momsregistreret " er slettet.

****) Rettet i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at " [REDACTED] " er erstattet med " statskassen ".

*****) Rettet i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at " Ingen af parterne skal betale yderligere sagsomkostninger til hinanden eller til statskassen. " er tilføjet.

Retten i Lyngby, den 29. november 2022

Ulrik Finn Jørgensen

dommer

Publiceret til portalen d. 29-11-2022 kl. 10:50

Modtagere: Sagsøger [REDACTED] Advokat Helle Anker Haxgart,
Advokat (H) Eddie Omar Rosenberg Khawaja, Sagsøgte [REDACTED]
[REDACTED] Sagsøgte [REDACTED]